

lezend in Minnebrieven 2

- ook voor Julien V. -

veel lezen, bezweert jou de oude
meester, dat moet je doen: je wordt
er wijs en nederig van

je voelt je een beetje gelukkig
in zijn plaats, opgelucht is een
beter woord: meer vlees aan
zijn gezicht, nog steeds het
droeve en de woede

dagelijks in een bibliotheek
om te sparen op verwarming:
hij deed het vele jaren tot
het nodige geregeld was en
een rustpensioen ook rustig
werd – nu komt hij dagelijks
op een fiets, met deze fiets
aan de hand, over de dijken,
kijkt het alles aan, zuigt beelden
op om weer te geven

mild en vrijgevig is hij geworden,
een ziel in evenwicht: geven
en nemen, zonder het gif der
bitterheid – wrok, dat zeker:
voor immer een oude wraakzucht,
te vaak is op zijn hart getrapt en
vernedering is geen nederigheid

hij heeft de rug die gewillig kan
buigen als hij voor een grotere
staat, een leraar in visioenen:
de machtigen maken hem
opstandig, het machtsmisbruik

nu zwemt hij veilig door de fuik
der jaren, de dood in de nauwste korf
bezorgt geen vrees, het zou een
verrukking kunnen zijn: eindelijk
in te slapen, mest te worden voor
de volgende, zij die nog ongeboren
zijn vandaag – zo graag vertelt hij
aan een gewillig oor en de dichter
leeft met de schilder mee, nodigt
hem uit: ze komen er wel uit, de fuik
heeft een piepklein gaatje, een sleutel-
gat om naar hun werk te kijken

Staf De Wilde